

[Ole Vig Jensen]

sats for at nedbringe vores alt for store energiforbrug, og det er efterhånden alment accepteret, at vi ikke kan fortsætte den skæve økonomiske udvikling her i landet. Regeringen må udnytte denne mulighed for at få befolkningen med, men det gøres kun ved en helhjertet indsats. Et halvhjertet forsøg på endnu en gang kun at klare de øjeblikkelige problemer vil ikke have nogen appel til befolkningen og vil være at spille mulighederne for medleven og lyst til at deltage i den fælles indsats for at genskabe balancen i dansk økonomi. En langsigtet og virkningsfuld politik på energiområdet må derfor være målet for de næste dages arbejde. Det er på dette område, at regeringen spiller mest kontant ud, men ikke tilstrækkelig overbevisende.

Efter de kraftige olieprisstigninger og vel også efter 10 måneder med S og V, hvor intet har været gjort ved de grundlæggende skavanker i dansk økonomi, men hvor situationen også ville være blevet klart forværret, selv om olieprisstigningerne ikke var kommet, så erkender det radikale venstre, at der er et behov for økonomiske indgreb. Vi burde ikke have været i den situation, vi er i i dag. Der burde i foråret have været gennemført en egentlig indkomstpolitik bygget op omkring bl. a. overskudsdeling og omlægning af de ligningsmæssige fradrag. Det skete ikke, og det har været dyrt for landet.

Men nu er krisen over os, og vi erkender fra radikal side, at der må gøres noget. Vi har den opfattelse, at der især må sættes ind over for energiforbruget. Både på den helt korte sigt og på lang sigt er en forbedret energiøkonomi nødvendig. Det sparer valuta, og det er en rigtig opgave for Danmark at gå i spidsen med et konsekvent program for energibesparelser.

Regeringens forslag er ikke tilstrækkelige. De må suppleres med andre forslag. Det er ikke nok at plage befolkningen med energifgifter. Et samlet energispareprogram må indeholde andre elementer end afgifter. Det er efter det radikale venstres opfattelse nødvendigt at supplere energiafgifterne med i hvert fald følgende andre foranstaltninger:

For det første må vi vende tilbage til isole-ringstilskud i stedet for skattefradrag. Fradragsoordningen har – det er vist erkendt af alle – været en fiasko. Netop nu er det særlig vigtigt at sætte ind med en direkte tilskuds-

ordning. Forbrugerne skal nu betale højere oliepriser som følge af pris- og afgiftstigningerne. Der bliver for den enkelte færre penge tilovers til at gennemføre nødvendig isolering. Samtidig virker en tilskudsordning socialt langt mere rimelig, fordi den giver samme økonomiske fordel til alle, medens en fradragsoordning giver størst fordel til de store indtægter. Tilskud til isolering fremmer beskæftigelsen på et tidspunkt, hvor afgiftshøjelser kan risikere at øge ledigheden.

I samme omgang er det nødvendigt at se på energikonsulenternes rolle. Vi ønsker denne ordning billiggjort og smidiggjort og er i det hele taget indstillet på at fremme mulighederne for energikonsulenternes virke. Der er et åbenlyst behov i befolkningen for at få støtte og hjælp, når det gælder om at spare på energiforbruget i hjemmet.

For det andet ønsker vi afsat flere midler til alternative energiformål. På lang sigt er det de alternative energikilder, vi skal fremme. Ethvert bidrag, stort eller lille, er velkomment. Samtidig er der mulighed for at udvikle ny industri på disse områder. Regeringen må vise vilje og opfindsomhed på disse områder. Det er især vigtigt at gøre det nu, hvor stigende oliepriser i forvejen gør det tiltrækkende at se sig om efter alternative muligheder, og hvor offentlig indsats derfor kan få særlig stor betydning.

Jeg skal minde om et forslag, der blev omtalt i Politiken i går af det radikale venstres energipolitiske ordfører, hr. Svend Haugaard, hvor der blev omtalt muligheden for at blande alkohol i benzinen, alkohol fremstillet af affaldskulhydrater her i landet. Der blev i samme anledning peget på muligheden for at øge den nordiske forskning netop på dette område, hvor de nordiske lande har samme muligheder for at fremme denne energiform.

For det tredje ønsker vi, at man skal favorisere de energiøkonomiske biler afgiftsmæssigt. Man bør benytte lejligheden nu til direkte at nedsætte registreringsafgiften for biler, der går mere end 14–15 km på literen.

For det fjerde ønsker vi indført en deklaration for elektriske apparater i husholdningerne. Det skal fremgå, hvor stort energiforbruget er. Der er meget betydelig forskel på energiforbruget på apparater og maskiner, der i øvrigt bruges til samme formål. F. eks. har B & O i Struer udviklet et fjernsynsapparat, hvis energiforbrug er mere end halveret i